

LOV OG EVANGELIUM

Nr.7

SEPTEMBER 1998

34. årgang

All trøsts Gud

Av Jon Espeland

Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, barmhjertighetens Far og all trøsts Gud, han som trøster oss i all vår trengsel, for at vi skal kunne trøste dem som er i all slags trengsel, med den trøst vi selv blir trøstet med av Gud. For likesom Kristi lidelser kommer over oss i rikt mål, så er også vår trøst rikelig ved Kristus.

2 Kor 1:3-5

Livet på jorden møter oss med mange tildragelser. Det går ikke alltid slik vi hadde tenkt, menneskelig sett kunne så mye vært annerledes. For mange er hverdagen fylt med sorg og sykdom, problemer i hjem og familie eller problemer på arbeidsplassen. Kristne foreldre sørger over barn som ikke er med på himmelveien. Den unge sørger over utdanning eller arbeid som glapp. Sykdom, svakhet, økonomiske bekymringer kaster skygger inn over mange liv. Og midt i glede og solskinn og vakre dager skyter ufattelige ulykker og umenneskelig nød sitt mørke inn i våre sinn gjennom bilder og oppslag i media om sult, lidelse, krig, bomber og plutselig død.

Ja, for mange synes livet trøsteløst. Må det være slik? Nei, ikke for den som tror på Jesus! Det finnes alltid en trøst for den troende. For Herren trøster sitt folk. (Jes 52:9) «Trøst, trøst mitt folk! sier deres Gud» (Jes 40:1). Jesus kommer alltid til oss med trøst. Han trøster oss i *all* vår trengsel.

«Jesu trøst er bare åndelig,» tenker mange, «den hjelper meg ikke i min timelige og daglige nød.» Men du tar feil hvis du tenker slik, for den trøst som Jesus gir, hjelper under alle livets forhold. Kong David måtte mange ganger flykte for sitt liv. Han opplevde motgang og fiendskap i sitt eget hjem. Apostelen Paulus opplevde fengsel og forfølgelse, slit og strev, sult og tørst, kulde og nakenhet. Og hvor fant begge disse sin trøst? Jo, i evangeliet om Jesus!

I all sin fysiske trengsel, begynner David å synge om nåden og frelsen og så sier han: «...du, Herre, har hjulpet meg og *trøstet meg*. » (Sal 86:17)

Under all motgang og i alle trengsler vitner Paulus om Guds barmhjertighet og sier endatil at vår trøst er *ri-*

BLADET UTGIS AV

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av NLL og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Dag Rune Lid, 5600 Norheimsund, tlf. 56 55 26 72.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4649 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Faste medarbeidere i bladet:
Sven A. Berglund, Per Bergene Holm,
Lars Fossdal og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds Ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann: Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46.

Sekretær: Håvar Fjære, Goksjøruta,
3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31.

Kasserer: Margrete Frafjord, 4164 Fogn,
tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801.5682133
Bankgiro 3204.10.10222

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvår- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds Ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
Telefon 33 33 93 98, fax 33 33 91 40
Bankgiro 2490.45.39496
Postgiro 0825.0771534

Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96.

kelig ved Kristus, og at Gud, vår Far, elsket oss og gav oss en evig trøst. (2Tess 2:16)

Det er denne evige trøst en troende eier. Evangeliet om Jesus trøster under alle forhold. For evangeliet gjelder alltid. Det kan ingen ta fra deg. Ingen sorg eller nød kan forandre evangeliet. Det står fast til evig tid. Det er din eiendom under alle forhold. Det er all din trøst. Det er din trøst mot din synd. Det er din trøst i din elendighet. Det er din trøst under motgang. Det er din trøst under sykdom. Det er din trøst i mørke. Ja, Jesus selv er din trøst og din trøster!

Jesus lar deg ligge i grønne enger, han leder deg til hvilens vann. Han styrker din sjel, han fører deg på rettferdighets stier for sitt navns skyld. Om du enn skulle vandre i dødsskygges dal, frykter du ikke for ondt. For Jesus er med deg, hans kjepp og hans stav, *de trøster deg*. Han dekker bord for deg like for dine fienders øyne. Han salver ditt hode med olje, ditt beger flyter over. Bare godhet og misunnhet skal etterjage deg alle ditt livs dager, og du skal bo i Herrens hus gjennom lange tider. (Salme 23)

Slik er den troendes trøst. Det er den trøst som Skriftene gir fra all trøsts Gud.

Og alt som før er skrevet, det er skrevet til lærdom for oss, for at vi skal ha håp ved det tålmod og den trøst som Skriftene gir. (Rom 15:14)

Gud er all trøsts Gud!

Hvem sier folk at Menneskesønnen er?

Av Per Bergene Holm

Da Jesus var kommet til traktene ved Cæsarea Filippi, spurte han sine disipler: Hvem sier folk at Menneskesønnen er? De svarte: Noen sier døperen Johannes, andre Elias, andre igjen Jeremia eller en av profetene. Han sier til dem: Men dere, hvem sier dere at jeg er? Da svarte Simon Peter og sa: Du er Messias, den levende Guds sønn. Jesus svarte ham og sa: Salig er du, Simon, Jonas' sønn! For det er ikke kjøtt og blod som har åpenbaret dette for deg, men min Far i himmelen. Jeg sier deg at du er Peter, og på denne klippe vil jeg bygge min menighet, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den. Jeg vil gi deg nøklene til himlenes rike, og det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen. Så bød han disiplene strengt at de ikke skulle si til noen at han var Messias.

Matt 16:13-20

"Hvem sier folk at Menneskesønnen er?" Når vi leser i evangeliene ser vi en eiendommelig ting. Jesus kaller seg selv nesten aldri Messias eller Guds Sønn, men bruker betegnelsen Menneskesønnen. Det uttrykket var ikke fylt av betydning for folk flest og noe de ikke la særlig merke til. Ordet betyr "mennesket" og de

fleste la nok ikke mer i det enn at Jesus sa seg å være et menneske. Jesus påkalte ikke folks oppmerksomhet med et slikt navn og skapte ikke forventninger til seg selv og sin egen gjerning. Snarere tvert i mot.

Samtidig var det en veldig forventning og lengsel etter Messias på Jesu tid, ikke minst blant fariseerne og de skriftlærde. De ventet og spurte seg selv når det sto noen fram som var noe utenom det vanlige: Kan denne være Messias, eller denne? Slik sendte de også noen ut for å spørre både Johannes og Jesus. Men Johannes nektet og Jesus sa seg heller ikke å være Messias, ikke før forhøret hos ypperstepresten bekjente han at han var Messias.

Hvorfor var Jesus så tilbakeholden med å si hvem han var? Jo, folket hadde gjort seg mange tanker om Messias og hvem han skulle være. De visste inderlig godt selv hvordan Messias skulle være når han kom. Da skulle han være slik og slik og gjøre dette og hint. Men Johannes var ikke slik og Jesus var på ingen måte slik som den Messias de ventet seg. Og Jesus kunne ikke og ville ikke oppfylle folkets forventninger og tanker. Han var kommet for å oppfylle Guds ord.

Nå kom folket likevel til den erkjennelse at Jesus måtte være Messias – selv om de forsto at Jesus vegret seg for å si det. Derfor tok de Jesus med makt og ville gjøre ham til konge, men da trakk Jesus seg vekk. Vi kan selv tenke oss hvordan folket ble skuffet. Her var det en som måtte være Messias og så ville han ikke stå fram og la seg hylle som Messias. Jesus gjorde ikke etter folkets tanker, han oppfylte ikke deres forventninger, og så ble de skuffet. Så var han vel bare en profet, et menneske noe utenom det vanlige.

Verst av alt var at både Jesus og Johannes talte sannheten. Fariseerne og de skriftlærde hadde nok ventet å få ros og anerkjennelse av både forløperen for Messias og Messias selv, men hos Johannes og Jesus fikk de ingen anerkjennelse, tvert imot. Alt det de gjorde og var opptatt av, det ble kritisert og dømt. Og det både Johannes og Jesus gjorde og sa, det svarte ikke til det de hadde forventet. Jesus tilfredsstilte ikke folkets forventninger. Han var ikke den Messias de hadde tenkt seg og som de mente å trenge.

Hvilke tanker gjør du deg om Messias, hvordan har du tenkt deg at han skal frelse deg? Det er så ulikt med oss, hva vi oppfatter som vår nød og hvordan vi tenker oss at vi skal bli frelst ut av denne nøden. Det kan være det samme hva du har tenkt, ett er likevel sikkert: Hvis du ikke forlater

din vei og dine tanker om hvordan Jesus skal frelse deg, så blir du aldri frelst (Jes 55:7).

Det er så mange som har tenkt seg ut hvordan Jesus skal frelse dem og hjelpe dem osv. Men det er ikke noe som hindrer dem mer fra å bli frelst og hjulpet enn nettopp det.

Hvis du sliter med en synd, så tenker du så lett slik: Nå må Jesus hjelpe meg til å seire over denne synden, og så tenker du deg ut hvordan det skal gå til. Og så søker du Jesus for å få den hjelpen du har foreskrevet. Eller du blir syk eller kommer ut for noe annet som menneskelig sett er en ulykke og noe ondt. Ja, så tenker du deg hvordan Jesus skal hjelpe deg og så søker du Jesus for å få dette. Og får du den hjelpen du søker, så er du fornøyd, hvis ikke så blir du skuffet.

Det er farlig å foreskrive for Jesus hvordan du skal bli frelst og hjulpet, eller gjøre seg tanker om det. Da går det oss som Na'aman. Han hadde tenkt seg ut hvordan det skulle gå til når Elisa skulle helbrede ham, men det eneste han fikk var et ord gjennom en tjener. Så ble han skuffet, det var ikke slik han hadde tenkt seg det. Slik ble også mange skuffet over Jesus, og slik blir også mange skuffet i dag.

De sitter og lytter til ordet om Jesus og frelsen i ham, men de har selv tenkt seg ut hvordan det skal gå til når Jesus frelser dem, eller hva det vil si å være en kristen. Og så hører

de om Jesus, hvem han er og hva han har gjort. Men ordet de hører blir dem til ingen nytte. De vil ikke nekte et eneste ord av hva de hører, men det er likevel tomme ord, så lenge ikke Jesus har gjort det *for* dem og *med* dem som *de* har tenkt han må gjøre før de skal tro seg frelst - akkurat som Na'aman.

Og så blir de skuffet, og så venter de på noe annet og mer. Slik var det også med jødene på Jesu tid. Mange av dem, ja langt de fleste, tvilte ikke et øyeblikk på at Jesus var en Guds utsending og at Gud var med ham - det så de jo av de under og tegn han gjorde. Og selv om de hadde noe ulike tanker om hvem Jesus kunne være, så var de alle overbevist om at han var en slags profet. Selv fariseerne var overbevist om det. Og her i begynnelsen av kap. 16 hører vi dem be Jesus å vise dem et tegn fra himmelen. Men Jesus ville ikke det. Jesus ville ikke oppfylle fariseernes krav om bevis for at han var den Messias de ventet på. Og det vil jeg si til deg - han ønsker ikke å oppfylle dine forventninger heller om hvordan han skal frelse og hjelpe deg.

Når Jesus skal frelse deg og meg, så går det nemlig så annerledes til enn du og jeg tenker. Vi tenker at han må gjøre noe med oss, lære oss, forandre oss, komme oss til unnsetning i vår kamp mot syndens og kjødets makt. Og gjør han ikke det, så blir vi skuffet, så var han ikke den Messias

vi trengte. Mange er de som har gått bort i fra Jesus fordi Jesus ikke svarte til det de hadde forventet. Mangt et "Hosianna!", "Herre frels!", har blitt til et "Bort med ham!" Og mange er de som holder seg til en Jesus slik de selv har tenkt at han må være.

Men det var ikke alle som forlot Jesus. Noen fulgte ham når de andre gikk skuffet bort, og de hørte og så. Og om de ennå ikke forsto hvordan Jesus skulle frelse dem, så vokste det fram en erkjennelse i deres indre: "Du er Messias, den levende Guds Sønn."

Peters bekjennelse er annerledes enn mengdens. Jesus har ikke oppfylt Peters forventninger og Peter har ennå forventninger til Jesus som står i strid med den Messias Jesus vil være. Det ser vi allerede senere i dette kapitlet. Men Peter har mottatt inntrykk av Jesus som har skapt tro på Jesus som Messias. Peter har fått tillit til *Jesus*.

En slik tillit til Jesus, en overbevisning i hjertet om at Jesus er min frelser, til tross for at han ikke har oppfylt mine forventninger, er ikke kommet fra kjøtt og blod, men fra Faderen i himmelen. Eier du denne tilliten til Jesus?

Den skapes ved ordet om Jesus. Du kan ikke bestemme deg for å få den, men ved å høre Guds ord og gi akt det så skapes tilliten til Jesus. Det er som Luther sier i sin forklaring til den tredje trosartikkel: "Jeg tror at jeg

ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på den Herre Jesus Kristus eller komme til ham, men Den Hellige Ånd har kalt meg ved evangeliet, opplyst meg ved sine gaver ..." *Jeg* kan ikke tro på Jesus eller komme til ham. Får ikke Gud ved sin Ånd og sin nådes midler dra meg til Jesus, kalle og lokke, overbevise og "tvinge", så går jeg aldri til ham. Unndrar jeg meg Åndens gjerning og midler, det levende og virkekraftige Guds ord, så kan jeg ikke bli frelst! Hvor mye jeg enn vil bli frelst, hvor mye jeg enn har tenkt meg til himmelen, jeg er ikke i stand til å nå fram, hvis ikke Gud ved sitt ord og sin Ånd kaller og drar, driver meg og bevarer meg til jeg når fram.

Men selv om jeg hører Guds ord, så er det så lett å høre uten å høre. Jeg er bare interessert i hva Ordet skal virke, ikke i Ordet selv. Så når jeg hører om Jesus og hva han har gjort med min synd og skyld, hvordan han har gjort fred mellom Gud og meg, så gransker jeg i hjertet og følelse om Ordet har hatt den rette virkning, om jeg kjenner og føler at synden er borte og freden har kommet. Og så glemmer jeg Ordet og gir ikke akt på det. Og fordi jeg ikke føler og kjenner det som Ordet taler om, eller ikke kjenner noen virkning av det i mitt hjerte, så akter jeg ikke på Ordet om Jesus, og så blir Ordet meg til ingen nytte, for det smelter ikke sammen med troen i mitt hjerte. Det svarte ikke til mine forventninger!

I stedet for å være så opptatt av hva Ordet skal gjøre med deg, så gi akt på hva Ordet sier om Jesus! I ham ligger din frelse! Mens folket var opptatt av om Jesus oppfylte deres forventninger, så ga disiplene akt på Jesus, hørte og så ham og så fikk de tillit til ham. Gjennom samværet med Jesus, det de så og hørte, fikk de tillit til Jesus og kom til erkjennelse av hvem Jesus var. Faderen fikk skape tro på Jesus som Messias, den levende Guds Sønn. Det vil han også gjøre hos deg. Jesus gir løfte om det, at dersom du blir i hans ord, så er du virkelig en av hans disipler. Og du skal kjenne (det vil si gjøre personlig erfaring med) sannheten og sannheten skal gjøre deg fri.

Gledesbud

er navnet på et ungdomskor fra Trøndelag som nylig har gitt ut kassetten «*Jesus, Jesus, du er min!*» Det er ikke så ofte nå lenger at noen gir ut kassett/CD med gode åndelige sanger, ledsaget av musikk og instrumenter som understreker teksten og er med på å bringe budskapet til hjertet. Vi vil gjerne være med å anbefale denne utgivelsen av kassett/CD (kr 80,-/120,-). Den fås kjøpt gjennom henvendelse til *Bibelsk Tro's Kasset tjeneste, Postboks 116, 4320 Hommersåk.*

(je)

«ORDET ER DEG NÆR»

Av Sven A. Berglund

Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte. Det er troens ord, det som vi forkynner. For dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud oppreiste ham fra de døde, da skal du bli frelst.

Rom 10:8-9

Det går et skille gjennom menneskehavet og dette store skillet er ikke nasjonalitet, hudfarge, rase, språk eller samfunnsklasse. Det gjelder noe mye viktigere og det er dette: Er du frelst eller ufrelst? - gjenfødt eller ugjenfødt?

Mange svarer: Jeg er jo med i bedehus og misjonsarbeid. Men Jesus spør i lignelsen om kongssønnens bryllup: «Venn, hvordan er du kommet inn?» (Matt 22:12)

Det er det viktigste spørsmålet i denne sammenhengen. Hvordan kom du og jeg inn i Guds rike? Paulus stiller dette spørsmål i Gal 3:2. Han spør dem som har hørt forkynnelsen om stedfortrederen og lovoppfylleren. Han er ikke interessert i noen diskusjon, men sier: «Bare dette vil jeg få vite av dere:

Var det ved lovgjerninger dere fikk Ånden, eller var det ved å høre troen forkynt?»

Rettferdigheten av loven

Loven er alt det Gud krever at du skal og ikke skal. Det er den tre ganger hellige Gud som taler. Rosenius skriver: «Til loven hører alt det Guds ord som lærer hva vi skal være og gjøre, alt det Guds ord som krever noe av oss, enten det nå er indre egenskaper eller ytre gjerninger. For Guds lov krever hele mennesket, også det innerste i dets vesen, hjertet, tankene og alle ønsker. (...) Guds lov forlanger ikke bare gjerninger, men den krever fremfor alt vårt indre, krever en god indre tilstand, gode indre egenskaper og sier hva og hvordan vi skal være.» Og noe mer: Loven kan ikke gi liv, ikke føde liv, ikke opprettholde liv. Og så noe som de aller fleste som står på en talerstol i dag ikke har sett; at *alt* som krever, selv den varmeste oppfordring og tilskyndelse til å tro, til å overgi seg til Gud, er lovens tale. Og som vi sa: Loven kan ikke gi liv! «Men,» sier Rosenius, «den har den virkningen

at evangeliet gir liv. Loven er pløyinga og evangeliet er såkornet,» sier han. Loven må få vise meg sannheten om meg selv. Ikke gi meg håp om selvforbedring eller samarbeid med Gud, men ta fra meg alt håp og alle støtter og vise meg min dødelige sykdom, - ikke bare hva jeg har gjort og gjør, men dypest *det jeg er*, hjertets innerste rot, kun en eneste masse av synd.

«Et annet evangelium»

Men så møter vi det sørgelige faktum at så mange snur alt på hodet og forkynner loven som et nytt evangelium. Å forkynne loven som frelsesvei er å «forkynne et annet evangelium» som Paulus advarer mot i Galaterbrevets første kapittel (v.6-9).

De grovere formene er lett å kjenne, men de finere er farligere. Herren roper gjennom profeten: «Lik en røverskare som lurar på folk, er hele presteflokken. De myrder på veien til Sikem.» (Hos 6:9) Altså de tar livet av folk og hindrer dem fra å komme til fristaden. Sikem var jo en av fristadene (Jos 20:7). De har ikke noe lys eller egen erfaring i lov og evangelium og så blir de en hindring for andre som trenger å komme til fristaden som er Jesus, Jesu sår, nådens bolig, forsoningens borg.

I denne forkynnelsen møter vi all-

tid betingelser. Evangeliet blir forkynt med forbehold. Det blir knyttet krav, bud og oppfordringer til troen og gjenfødselsens under, noe du skal prestere, noe du må og skal. Jeg tenker på en hendelse Rosenius som ungdom nevner i et brev. Pastor Scott, som ble holdt for en god sjelesørger, fikk besøk på sitt kontor av en kvinne som var i nød. Hun fikk ikke hvile i troen og kjente ingen frelsesvisshet. Scott ga henne da det rådet at hun måtte be mer. Rosenius, som var tilstede, avbryter da den erfarne sjelesørgeren. I brevet skriver han: «Jeg viste henne til Kristus!»

En annen side av samme sak er når nåden blir selvfølgelig, men det er *min* overgivelse, *mitt* engasjement, *mitt* 100% for Jesus, *min* helhjertede innsats som alt står og faller med. Gud har gjort *sitt*, nå skal jeg gjøre *mitt*. Og så er *jeg selv* hele tiden sentrum. Hva er dette? Jo, det er lovtrelldom. Det er dette som er å prøve å grunne sin egen rettferdighet, og derfor aldri ha et nådebehov eller få bruk for at Den Hellige Ånd åpenbarer den rettferdighet en for-tapt, hjelpeløs synder *får* hos Jesus, han som «ble gitt for våre over-tredelser og oppreist til vår rettferdiggjørelse.» (Rom. 4,25) Rosenius sier: «Når hjertet ikke erfarer lovens kraft så det blir sønderknust, blir også evangeliet unyttig, og med all sin

fortjeneste blir Kristus unyttig. For de friske har ikke bruk for lege, men bare de som har vondt, de som er blitt syke ved at loven har hersket over dem.»

Virkelig fri

Tror du dette vi taler om her er en sjelden sykdom? Da må du tenke om igjen! Den er dessverre meget vanlig, kanskje den som er mest utbredt, fordi det er så mange som hjelper til med å spre denne sykdommen. Mange kan nok forkynne både himmel og helvete uten derfor å forkynne lov og evangelium. I stedet forkynner de appeller: «I kveld *må* du bestemme deg. I kveld *skal* du begynne å tro.» Det blir også forkynt hva som ennå mangler deg, at du må tro mer og overgi deg mer helt til Jesus o.s.v.

Jesus sier noe annet. I Joh 6:44 sier han at «Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham.» Her er alt ditt frelsesstrev og din bedre eller dårligere stund, dine følelser og kristelige øvelser satt helt ut av betraktning. Jesus sier i Joh. 8,36: «Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri.»

Når det gjelder din frelse blir det aldri spurt etter hva *du* har gjort. Det blir heller ikke spurt etter *din* overgivelse eller *din* kristendom eller *dine* leteaksjoner, etter noe mer og etter

forskjellige åndelige opplevelser. Her gjelder ingenting av dette. Her blir ikke spurt hva *du* har gjort. Men det eneste spørsmål er dette: Hva har Jesus fått gjøre i ditt liv? Får Jesus frigjøre deg ved evangeliets budskap, ja, da er du virkelig fri.

«Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord.» (Rom 10:17)

Du som leser dette er du fri? Det er ikke hjelp i at du er med i den eller den misjonsgreinen, at du har de rette meningene, at du har en veldig klar teoretisk forståelse av det vi nå taler om. Men spørsmålet er: Har du erfaring her? Har du gått denne veien? Veien som heter rettferdiggjort av troen!

Mer om dette i neste nummer av bladet.

Hilsen fra Peru

De kristne i vårt misjonsarbeid i Peru sender sine varme hilsener til kristne brødre og søstre i Norge, og sier at de ber for oss. De er nå godt i gang med forberedelsene til kirken som skal bygges i Arequipa. Tusen takk til deg som er med å gi til Guds rikes arbeid i Peru!

(je)

Motbør... Stengte dører... Mørke...

Jeg vil gå fram foran deg, og bakker vil jeg jevne. Dører av kobber vil jeg sprengje, og bommer av jern vil jeg hogge i stykker. Jeg vil gi deg skatter som er skjult i mørket, og rikdommer som er gjemt på lønnlige steder, så du kan vite at jeg er Herren, som kalte deg ved navn, Israels Gud.

Jes 45:2-3

Hør Herrens ord til deg: «Jeg vil gå fram foran deg, og bakker vil jeg jevne.» Her står ikke alle bakker, eller bakkene. La Herren avgjøre hva for bakker han vil jevne og hva for bakker han vil gi deg styrke til å tåle. «Dører av kobber vil jeg sprengje, og bommer av jern vil jeg hogge i stykker.» Det er en usigelig lykke å stå foran stengte dører og andre hindringer sammen med Herren. Det første du møter der er Herren. Han har jo lovet å gå fram foran deg! Noen veger og dører åpner han, og noen dører og veger

stenger han; - begge deler for å lede deg inn i sin plan med livet ditt. Det hender ikke noe på slump! Gud har en plan med motbakker, stengte dører og andre hindringer på livsvegen din. Han vil lære deg å regne med Herrens løfter alene!

«Jeg vil gi deg skatter som er skjult i mørket, og rikdommer som er gjemt på lønnlige steder.» Bli ikke motløs om du kommer inn i mørke tunneler på livsvegen din. Det første du møter der også, er Herren, som har lovet å gå foran deg. Den billetten som Jesus kjøpte på Golgata, gjelder også gjennom tunnelene.

Troens øyne må øves i å se på løftene og det urolige hjertet må øves i å hvile i løftene.

*Karl Magne Helgebostad
Elnesvågen*

Bibelhelg på Raknestunet (Østerøy v/Bergen)

9. - 11. oktober 1998.

Ledere og talere:

Per B. Holm, Sven A. Berglund, Jon Espeland, Dag Rune Lid og Magne Ekanger.

Pris: Voksen kr. 600,-. Barnerabatter. Max. fam. kr 2.000,-. Oppr. seng kr 100,-.

Påmelding innen 30/9 og detaljert program hos Dag Rune Lid, telefon 56 55 26 72.

Samlingen og enkeltmøter er åpne for **alle!** Hjertelig velkommen!

Na'aman og Elisa

En tale av evangelist Ubaldo Marca, Peru

Na'aman, den syriske kongens hærfører, hadde meget å si hos sin herre og var høyt aktet. For Herren hadde gitt Syria seier ved hans hjelp. Han var en veldig stridsmann, men spedalsk...

...Så kom Na'aman med sine hester og sin vogn og stanset ved døren til Elisas hus. Og Elisa sendte et bud ut til ham og sa: Gå og bad deg sju ganger i Jordan! Så skal ditt kjøtt bli friskt igjen, og du skal bli ren. Da ble Na'aman vred og drog bort og sa: Jeg tenkte at han ville komme ut til meg og stå fram og påkalle Herrens, sin Guds navn og føre hånden fram og tilbake over det syke stedet, og ta bort spedalskheten. Er ikke elvene ved Damaskus, Abana og Parpar, bedre enn alle Israels vann! Kunne jeg ikke bade meg i dem og bli ren? Og han vendte om og drog bort i vrede. Men hans tjenere trådte fram og talte til ham og sa: Min far! Dersom profeten hadde bedt deg gjøre noe vanskelig, ville du da ikke ha gjort det? Hvor meget mer når han bare sier til deg: Bad deg, så skal du bli ren! Så drog han ned og dukket seg sju ganger i Jordan, slik Guds mann hadde sagt. Og hans kjøtt ble friskt som på en liten gutt, og han ble ren.

2 Kong 5:1, 9-14

Vi leser en fortelling om hærføreren Na'aman. Jeg har sett svært dekorerte personer, ja de hadde ikke engang plass til flere medaljer på uniformene sine. Slike utmerkelser koster slit, strev og mot. Slik var Na'aman. Han ofret seg i tjenesten for sin herre. Men han hadde en fryktelig sykdom: Lepra, spedalsk! I Israel måtte slike leve utstøtt fra folket. Men i Syria, muligens på grunn av sin høye stilling, ser det ut til at han levde mellom folket. Men hans sykdom vakte bekymring hos ham selv, hans familie, hans folk. Han hadde mye penger, og en hushjelp, en israelsk pike. Na'amans sykdom var til døden. Den spiste ham opp sakte, men sikkert. Så skriver kongen et brev til kongen i Israel. Denne blir sint og sønderriver sine klær, er redd for krig. Men Elisa, Guds tjener, hører dette og sier: «Hvorfor har du sønderrivet dine klær? La ham komme til meg! Så skal han kjenne at det er en profet i Israel.»

Na'aman tenkte å betale for sin helbredelse. Han venter en verdig mottagelse og vil betale en verdig lønn. Han ønsket å høre at han fortjente helbredelse for sin store innsats. Men han fikk beskjed om å bade seg syv ganger i Jordan.

Folk, jeg vil understreke; - mennesket er stolt og hovmodig! Na'aman blir sint og indignert. Hadde de ikke bedre vann i Syria? Sint og såret tar han på hjemvei. Slik er mennesket: Stolt og hovmodig! Vi stoler på posisjoner og innflytelse. Jeg vet om folk som har høye stillinger, titler og utmerkelser, men de er syke, som Na'aman. Bare et under kunne helbrede ham! Elisa sier han skal bade seg i Jordan og bli ren. Han ville ikke lyde, men hans tjenere nøt det ham. Han dukket seg så syv ganger i Jordan og han ble ren som et lite barn.

Na'aman var ikke israelitt, han hadde ikke del i løftene, men profeten så i nåde til ham. Dette er en analogi til (bilde på) evangeliet. Spedalskheter er symbol på synden. Denne sykdom har vi alle; barn, unge, voksne, rike, fattige, - alle. Det finnes ikke helsebot! «Byd Israels barn at de skal sende ut av leiren alle spedalske...» (4M 5:2) Den spedalske - synderen - må støtes bort, leve borte fra folket, utenfor Guds løfter, ja langt borte fra løftet og under Guds vrede. Jeg - en synder - hvordan kan jeg bli ren fra all denne synd? Hvis jeg ikke blir frisk, blir jeg utstøtt!

Jeg må fly til evangeliet. Hva sier det? Jo det leser vi i 1Joh 1:7. «Jesu, hans Sønns blod rens oss fra

all synd,» står det. Legg merke til at det står *all* synd.

Mennesket er sykt og syndig. Det finnes ikke helse eller legedom for mennesket - for meg og deg. Na'aman måtte bade seg i Jordans vann. Det var ikke hvilket som helst vann, det var bare et eneste. Du kan ikke foreslå en frelsesvei for Gud. Det finnes bare én vei. Bibelen sier at Jesu, hans Sønns blod rens oss fra all synd. Mange *rike* (i seg selv) leter etter andre veier, andre elver å bade seg i, men de går fortapt. Mange rike, dekorerte, syndesyke går fortapt. Jesus er eneste veien til frelse, men de vil ikke gå den veien. De er stolte og hovmodige og vender seg bort.

Hva skal du gjøre for å bli frelst? Skal du betale, ofre, gi? Nei, du skal bade deg i Jordans vann, det vil si: Du skal gå til Kristus - bli badet i hans blod. Hans blod kan rense synderen. Dette skal du få tro og ta imot. Min tanke og min mening hjelper meg ikke. Jeg må til Jesus Kristus, ta imot ham.

Na'aman ble frisk. Han gav Gud æren og bekjente Gud som sin frelser. Hvis du er frelst og har blitt renset fra alle dine synder, så er du en ny skapning (2Kor 5:17). Na'aman fikk hud som et lite barn, ikke grov hud som min. Dette virker så utrolig, men det er sant!

Slik er også Jesu blod. Du er en ny skapning, ren, Gud velbehagelig! Han har sin lyst i deg. Men er du ikke rensset i Jesu blod, blir du kastet utenfor og må dø.

Hva vil du med ditt liv? Kom som du er, - ikke med penger og gaver, nei kom til Jesu blod, bli vasket ren, bli frelst! Na'aman var ikke israelitt, men hedning. Slik er Guds nåde. Den gjelder for alle. Den gjelder for deg.

«Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.» (Rom 8:1) Frelsen gjelder dem som er i Kristus Jesus, ikke de som er utenfor! Hvor er du? Jeg har funnet frelse, funnet legedom i Jesu blod. Jeg fant intet annet sted eller middel. Dette kan også bli ditt!

Det virker for enkelt, sier du, - du tror du må gjøre noe mer for å tilfredsstille Gud. Men det er så enkelt, så lett. Gå til Jesus og hør: «Jesu, hans Sønn's blod renser oss fra all synd.» Dette er medisinen. Dette er elven. Den renner ennå. Her kan du vaske deg og bli ren. Denne elv fortsetter å rense mennesker fra sykdommen, fra synden. Og det er ikke frelse i noen annen. For det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved. (Apg 4:12) Na'aman hadde bedre elver,

klare flotte elver i Syria. Men der var ikke frelsen. Det er det samme hva du måtte tro eller mene: Gud har gitt ett middel og det kostet ham stor smerte. Han måtte gi sin sønn. Hvilken jordisk far eller mor kan gi sin sønn til døden? Den himmelske Far har gitt sin egen sønn til vår frelse, for at den som er syk til døden kan bli frisk, kan bli frelst.

Fly til Jesus! Kast deg ned for hans føtter! Der er legedom og frelse! Hans blod renser fra all synd! Det er ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus. Hvis du er der, i Kristus Jesus, er du frisk, er du fri, har du fått legedom. Na'aman jubler ut: Det er bare én levende Gud! Alle andre guder er avguder som ikke kan hjelpe!

I evangeliet finner du frelse for *din* sykdom. Denne nåde er for alle, for deg. Du kan få komme til kilden med det levende vann som renner til synderes frelse!

Fra bibelkurs i Peru, april 1998
Oversatt og tilrettelagt av Jon Espeland

Til kirkebygg i Peru

hadde vi pr. 25/8 fått inn ca kr 165.000,- i gaver og kr. 50.000,- i lån fra misjonsvenner. Beløpet vi håper å få inn er kr 350.000,-. Takk til alle som støtter misjonens sak gjennom bønn og offer. (kass.)

FADER VÅR

Ikke si «Fader»

- du som ikke vil være barn.

Ikke si «vår»

- du som bare lever for deg selv.

Ikke si «som er i himmelen»

- du som bare tenker på det jordiske.

Ikke si «helliget werde ditt navn»

*- du som tar hans navn på dine lepper
men ditt hjerte er langt borte fra Herren.*

Ikke si «komme ditt rike»

- du som bare søker materiell lykke.

Ikke si «skje din vilje»

- du som flykter fra offer og smerte.

Ikke si «gi oss i dag vårt daglige brød»

- du som ikke bryr deg om den fattige og sultne.

Ikke si «forlat oss vår skyld»

- du som bærer nag til din neste.

Ikke si «før oss ikke inn i fristelse»

- du som ikke flyr fra synden.

Ikke si «fri oss fra det onde»

- du som ikke taler ondskapen imot.

Ikke si «Amen»

- du som ikke mener noe med ditt «Fader vår».

Fra en kristen søster i Peru,

oversatt fra spansk (je),

ukjent forfatter.

Født på ny

av Karl Notøy

Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike.

Joh 3:3

Her har vi et av de vers som på en spesiell måte setter oss alle på valg når vi leser Bibelen, - et vers som den enkelte kan prøve seg på. Dette verset deler menneskeheten i to. De på den ene side som er født på ny, og på den andre side de som ikke er det. Og Jesus sier det uten at dere er født på ny, kan dere ikke se Guds rike. Skal jeg og du i sannhet si at vi er kristne, må vi være født på ny. Kan jeg gjøre noe med det selv? Skjer det ved at jeg tar meg sammen og blir bedre? Litt ekstra religiøs kanskje? Ber litt mer? Tar det litt mere alvorlig med min kristendom?

Ordet må bli levende

Alt dette og mere til kan være bra, men uansett hva jeg gjør kan jeg ikke bli født på ny. Skal jeg bli født på ny må jeg bli født av Gud ved hans ord og Ånd. Ordet blir levende for meg slik at det gjelder meg. Ordet blir mer enn trykksverte og vakre formuleringer. Ordet blir le-

vende for mitt hjerte. Det skjer ved at Gud kaller på meg. I Åp. 22:17 tales det om at Ånden og bruden sier: Kom! Det vil si at vi som Guds barn skal være med på å formidle Guds kall til den uomvendte verden. Og dersom Den Hellige Ånd får virke sammen med det ord vi bringer, vil den som hører få oppleve Guds kall til frelse. Men hvis ikke Den Hellige Ånd er med, da hjelper det ikke hva vi gjør, hva vi leser eller hører.

Guds inngripen

Det skjer ingen fødsel i Guds rike hvis ikke Den Hellige Ånd er med. Vi kan gjerne prøve å overtale mennesker til å bli kristne. Men med alle vår evner til å overtale klarer vi ikke å føde noen inn i Guds rike. Vi er ikke født av manns vilje, sier Guds ord. Nei når et menneske blir født på nytt er det et Guds under, det er en Guds inngripen. Det blir som Simeon vitner om: «For mine øyne har sett din frelse, som du har beredt for alle folks åsyn». (Luk 2:30-31)

Å bli født på nytt er å ha fått sett Guds frelse, fått sett hva han har gjort for oss. Å bli født på nytt er ikke det samme som å gi sin tilslutning til vanlige læresetninger, tros-

bekjennelser eller andre menneskelige utkast, selv om det kan være viktig nok for det kristne liv. Det at jeg blir født på nytt er et Guds verk.

Hvordan går det til?

Hvordan kan dette gå til?, spør Nikodemus. Hvor mange har ikke gjennom tidene prøvd å tilrettelegge dette for tanken. Men det er som sangeren synger: «Det kan ei forklares; Det kan blott erfares.» Og Jesus sier selv i Joh 7:17: «Om noen vil gjøre hans vilje, da skal han kjenne om læren er av Gud, eller om jeg taler av meg selv.»

Et personlig møte med Gud kan skje i møte med hans ord, der hans Ånd får gjøre Ordet levende for oss. Det kan skje i bønner der jeg får legge meg i Guds hender, der jeg får bytte synd med nåde, eller når jeg i nattverden får motta hans legeme og blod. Med andre ord: Det skjer der Han får møte meg, der Han har satt meg stevne.

Nådetid

Og så er det slik at skal mennesket møte Gud, må Gud alltid først ha tatt initiativet. Uten at Guds Ånd har virket på et menneske forblir et menneske dødt. Derfor er det dyrebare og avgjørende tider når Guds Ånd kaller på et menneske. Det er bare når Guds Ånd kaller på et

menneske at det kan bli frelst. Det står så alvorlig om Faraos at Gud forherdet Faraos hjerte. Og da var hans evige skjebne forseglet. Vi må være klar over at nådetiden trenger ikke å være like lang som levetiden.

Født på ny ved vann og Ånd

Trenger jeg å bestemme meg for å bli født på ny? Nei, det skjer ved vann og Ånd. Skal jeg få se Guds rike må jeg bli født av vann og Ånd. Dåpen er nødvendig, ikke som noe som blir gjort bare på grunn av tradisjon, men på grunn av at Jesus har sagt det. Å, om flere kunne få se hvilken rikdom vi har i Jesus. Å bli født på ny er å få se denne rikdom, vende seg fra å være opptatt med hva jeg kan gjøre, til å få se hva Gud *har* gjort. Født til et levende håp, sier Bibelen. «Nåde at du fant meg Nåde at du bar meg til din fold.»

Ikke en følelsessak

Å bli født på ny er å få se Guds nåde og få oppleve hans nåde. Det er å si som den fortapte sønn: «Jeg vil stå opp og gå til min far, og jeg vil si til ham: Far, jeg har syndet mot himmelen og for deg. Jeg er ikke verdig lenger til å kalles din sønn.» (Luk 15:18-19). Men Far gav ham ring på fingeren, - et bevis på at han tilhørte Gud. Å bli født på ny er ikke

en følelesesak. Når vi blir født på ny blir vi erklært rettferdige. Ett nytt liv blir født i oss, et liv som må få vekstvilkår, et liv som trenger næring. Ikke et liv av denne verden, ikke noe som har sin rot i hva denne verden kan fremvise. Nei, det er åndelig og usynlig, men likevel er det inni oss som har fått se Guds frelse.

Nåde over nåde

Tenk Guds rike inni meg! - jeg som er en synder, jeg som forgår meg så mange ganger. Menneskelig sett umulig - totalt et Guds under. Og Jesus sier at for mennesker er dette helt umulig, men for Gud er alt mulig (Matt 19:24). «Nåde at du fant meg Nåde at du bar meg til din fold.»

Kommer vi frem til himmelen en gang så blir det nåde over nåde! Men det er bare de som er født på ny som kommer inn i himmelen, de som er født av Gud. «De er ikke født av blod, heller ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud» (Joh 1:13). Her ser vi noe av menneskets fall. Menneskets veg til Gud er stengt. Men Gud åpnet en veg til mennesket. Det er frelsens veg. Det er helt og holdent Guds gjernings veg.

Guds gjerning med meg

Å bli født på ny er Guds gjerning

med meg. Jeg tror dessverre at det er mange som går rundt og tror at de er kristne og ikke er født på ny. De har bare ut fra en helhetsvurdering kommet til at de måtte bli kristne. De hadde gode følelser kanskje. De var en del av en ungdomsgjeng som hadde det koselig sammen. Med de hadde ikke opplevd noe, de har ikke sett seg løst i Ordet. De stolte på sin omvendelse, på sin bestemmelse, på hva de følte. Det som er spørsmålet, er om vi stoler på det Jesus har gjort, om det er nok for oss.

Åndsfellesskap

Født på ny; - jeg kan ikke stå her og peke ut hvem som er født på ny. Men det er noen du kjenner åndsfellesskap med. Det er noen som lever i samme åndskamp som deg: født på nytt til et levende håp; død, men gjort levende; gått over fra mørket til lyset. Å, for en forskjell!

«Nåde at du fant meg Nåde at du bar meg til din fold.»

Kassetter fra sommerskolene

Vi minner om at bibeltimene fra Lekmannsmisjonens sommerskoler 1998 på Solborg og Imi-Stølen er tatt opp på kassett. Kassetter kan bestilles hos Johannes Sørbo, 4262 Avaldsnes, telefon 52 84 21 10. (red.)

Nådegavehusholdningen

Av Per Bergene Holm

(Første del av denne artikkelen stod i forrige nummer av Lov og Evangelium.)

Viktige sannheter

Jeg tror at dette er sannheter vi trenger å legge oss på hjertet i våre dager, for vi har lite syn for Guds nådegavehusholdning og tjenstedeling. Vi tenker demokratisk og i likestillingsbaner, hvor alle er like og alle skal og kan gjøre alt. Jeg tror det er flere årsaker til at vi ikke ordner vårt arbeid rett i disse ting:

1. De som er satt til å styre og lede har lite syn for nådegaver.

Det er andre motiver som driver en når en kaller til tjeneste. Man ønsker å aktivisere mennesker inn i Guds rike, få alle mann på dekk, putte dem inn der det finnes ledige oppgaver, uten hensyn til kall og utrustning. Det viktigste er å få dem aktivisert, få dem til å kjenne seg verdsatt og regnet med. I noen sammenhenger er det slik at en er ikke riktig regnet med før en står på talerlisten. Så kan det godt hende at

forkynnere går på tomgang og får hendene fulle av praktiske gjøremål, mens andre som Gud har gitt andre nådegaver og tjenester står på prekestolen, ikke fordi de ønsker det eller har attrådd det, men fordi de som styrer og leder ikke har rett åndelig forståelse for arbeidet.

2. Det er få som vil tjene i det stille og i det skjulte.

Derfor halter arbeidet. Noen av lemmene svikter og så må føttene gjøre hendenes arbeid. En forkynner må forlate sin tjeneste, ta på seg å lede møter og be inn folk, fyre og bære stoler. Det går ut over hans egen tjeneste, han får ikke den tid og ro han skulle ha til å forberede seg, men han er tvunget til det, for noen har forlatt sin post, noen har sviktet i tjenesten. Kanskje det kommer av at de synes tjenesten er for liten, den gir så lite ære og er så lite synlig. De sitter og venter på å bli satt til "større oppgaver" og så lenge de ikke blir satt til det, så er de bare gjester i Guds forsamling, de er ikke villige til å bære noe.

3. Vi ser på tjenester og verv som påskjønnelse og æresbevisninger.

I verdslige sammenhenger er det en påskjønnelse og en æresbevisning å bli valgt inn i et styre eller bli bedt om å holde et foredrag. Slik tenker vi også lett om Guds rikes arbeid. Derfor er det på den ene side mange som attrår å bli innvalgt i styrer og råd eller å få taleroppdrag, særlig i sammenhenger de oppfatter som betydningsfulle. Det gir ære og posisjon. På den annen side ser noen faren i at enkelte kan få for stor makt og posisjon og ser det derfor som sin oppgave å fordele verv og oppdrag best mulig, slik at ingen blir forfordelt eller får for mye å si. Her må ingen bli for store, men alle være så like som mulig.

Det er ikke personlig ønske om makt og ære som skal være drivkraft for å bli satt til tjeneste. Den som drives av slikt, er uskikket til å tjene i Guds rike. På den annen side skal en ikke gå forbi nådegaver Gud har gitt til menigheten av frykt for at de kan få for stor innflytelse og bli aktet høyt. Det er tvert i mot som det skal være når noen aktes høyt på grunn av det ord de forkynner eller den sunne bibelske lære og rettesnor de fører arbeidet etter - ikke for personens skyld, men for Ordets skyld.

Vi må vokte oss så vi av frykt for å gi mennesker innflytelse ender opp med at Ordet får lite innflytelse! Det kan bli resultatet der hvor alle skal være like, for da blir enhver redusert til en meningsbærer, en stemme blant mange, og selv ikke de som i kraft av Ordet skulle ha avgjørende innflytelse, får noen slik innflytelse. Det er livsfarlig. Da blir lett menneskelige hensyn og disposisjoner, styrevedtak, årsmøtevedtak og lignende overordnet Guds ord. (Tenk bare på den kirkelige situasjon, hvilke konsekvenser dette har fått!)

De som skal forvalte nådegavene

Det ligger et veldig ansvar på dem som av Herren er betrodd tilsynsembeter iblant oss. De skal forvalte nådegavene i Guds forsamling, ikke ut fra en tankegang om at alle skal være like, ikke for å imøtekomme menneskelige krav om posisjoner, men de skal sette de forskjellige til de tjenester som Gud har gitt den enkelte utrustning til.

Så får vi overlate til Gud å gi den ære som ære tilkommer og ydmyke den som på grunn av sin tjeneste og sine verv kan stå i fare for å få store tanker om seg selv.

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Møtevirksomhet i Lekmannsmisjonen høsten 1998

Magnor Sandvær:	Randaberg, Dimmelsvik, Sandefjord, Tysvær, Hauge, Tyssebotn, Ø. Hedrum/Kodal.
Tore Mangelrød:	Bygland, Varhaug, Tana.
Olaf Klavenæs:	Askim, Dalekvam, Bygland.
Per Bergene Holm:	Surnadal, Raknestunet, Lebesby, Arnadal/Andebu, Ø. Hedrum/Kodal.
Reidar Linkjendal:	Askim, Varaldsøy, Norheimsund, Ø. Hedrum/Kodal.
Lars Fossdal:	Norheimsund, Askim, Randaberg, Ø. Hedrum/Kodal.
Ingar Gangås:	Soknedal, Søvik, Ø. Hedrum/Kodal.
Jon Espeland:	Raknestunet, Kvelde, Nærbø, Peru.
Sven A. Berglund:	Raknestunet, Sunnmøre.
Tom Eftevand:	Tørvikbygd

*En folkeskare samlet er, Med raske skritt den kommer nær,
Si hvem er denne vandringsmann Som slike skarer samle kan?
Hør folkets rop på vei og sti: - Jesus fra Nasaret går forbi!*

*Å trette vandrer, hør hans røst. Han skjenker nåde, fred og trøst.
Hver skyldbetyngt synder kom, Og fly fra vredens strenge dom!
Fra alt som hindrer: Gjør deg fri! - Jesus fra Nasaret går forbi!*

Med de alvorsfulle perspektiver som disse vers fra sangen til Emma Campbell tegner for oss, vil vi også i høst planlegge hellige sammenkomster på jord. For det er det det er når evighetsvandrere samles under himmelens mektige budskap båret ut av hans vitner. Disse vitner står der i Jesu, Kristi sted, det er som om Gud selv formaner ved dem. Derfor må vi også akte på disse vitner og det budskap de har å bringe fram. Be om at denne verdens tanke ikke må innta deres indre, og at den jordiske og forføreriske måte å tenke på ikke fanger vår virksomhet. «La din Ånd i Ordet være, Signe møtet Frelser kjære».

Ønsker du møter på ditt hjemsted, eller detaljerte reiseruter med nøyaktig spesifisering får du dette ved henvendelse til sekretæren, (se side 2).

Håvar Fjære, sekr.